

[Justitsministeren]

Jeg ser i lyset heraf ikke grund til at gå yderligere ind på det forslag. Fremskridtspartiet har fremsat, idet jeg naturligvis er af den opfattelse, at vi skal overholde vore konventionsmæssige forpligtelser.

Der er ét punkt, som jeg gerne vil tage frem. Fremskridtspartiet anfører i bemærkningerne til lovforslaget, at bestemmelsen i straffelovens § 266 b bruges af journalister til at udelukke visse befolkningsgrupper fra at komme til orde. Det skulle ifølge bemærkningerne ske under dække af, at journalisterne i kraft af bestemmelsen i straffeloven selv udsætter sig for straf. Det er jeg ikke enig i. Jeg er ikke enig i, at bestemmelsen anvendes på den måde af journalister, hvilket den bekendte »grønjakkesag« vel også klart demonstrerer.

Derudover vil jeg gerne henlede opmærksomheden på, at det indgår i Medieansvarsudvalgets arbejde at overveje, hvem der skal kunne gøres ansvarlig, når retsstridige udtalelser fremsættes gennem massemediernes. Det ligger derimod uden for udvalgets kommissorium at behandle selve spørgsmålet om de materielle grænser for ytringsfriheden.

Ole Espersen (S):

Ethvert lovforslag har jo et sigte og nogle præmisser, og da vi i Socialdemokratiet må afvise både sigtet og de præmisser, som jo med al tydelighed fremgår af bemærkningerne, afviser vi forslaget.

Fischer (KF):

Den konservative folketingsgruppe afviser dette forslag, og jeg skal meddele, at jeg på baggrund af bemærkningernes udformning ikke ønsker at debattere forslagets indhold.

Leif Hermann (SF):

Socialistisk Folkeparti afviser forslaget.

Bjørn Elmquist (V):

Venstre kan heller ikke støtte dette forslag.

Arne Melchior (CD):

Centrum-Demokraterne afviser forslaget og betragter ordlyden af forslagets bemærkninger som uanvendelig til menneskelig kommunikation.

Kofod-Svendsen (KRF):

Også Kristeligt Folkeparti afviser forslaget og må sige, at der er brugt bemærkninger, som vi ikke mener hører hjemme i Folketinget.

Glistrup (FP):

Fremskridtsfolk er stolte over at være danske. En af de mange grunde til, at man må glæde sig over at tilhøre det danske samfund, er, at vi som et livsgrundlag har udmøntet sætningen »Frihed for Loke såvel som for Thor«. Det er den regel, som Folketinget har forsynet sig imod ved at indføre bestemmelsen i § 266 b, og derfor mener vi, at vi om det lovforslag, der kun har én ting, man skal tage stilling til, nemlig om man vil opretholde § 266 b, må sige, at vi kommer det danske lynne, ja, hele grundlaget for demokratiet nærmere, hvis hver fugl må pippe med sit næb, og så må man diskutere og krydse klinger. Johannes V. Jensen skrev anderledes end Henrik Pontoppidan, og sådan kan der findes mange, der har forskellige sproglige stilarter. Det er netop kun berigende, at man udtrykker sig vidt forskelligt.

Når vi har sagt, at vi er stolte af at være danske, ligger der ikke deri, at vi, efter den seance vi lige har oplevet, kan sige, at vi er stolte af det danske Folketings måde at arbejde på. Det er vitterlig et problem i dette land, at man har forskellige politiske opfattelser af de ting, som § 266 b drejer sig om: muhamedanerinvasionen, bøsseægteskaberne, og hvad man nu ellers kan fremdrage. Når nogle mener det ene og nogle det andet, hører det med til folkestyrets grundnerve, at man diskuterer med hinanden og lytter til dem, der har en anden mening end én selv, overvejer, hvad der bliver sagt, og forsøger derudfra at nå frem til en eller anden afklaring. Man afsporer debatten i ly af § 266 b ved, at de, som altså har de såkaldt autoriserede meninger, hvad enten det så drejer sig om mere eller mindre end 50 pct. af befolkningen, i stedet for at gå ind i en debat på grundlag af saglige argumenter, indsender politianmeldelser, sådan som vi ser det gang på gang.

Sågar fremsættelsen af dette forslag har foranlediget, at jeg er blevet politianmeldt for at være racist. At foreslå racismeparagraffen afskaffet må da være racisme, skriver den pågældende anmelder i sit brev til politidirektøren i København. Det er altså en forplumring og en ødelæggelse af debatten, at man ikke kan lytte til hinandens argumenter.